

...Твоя профіла і цілу даву зими.
 Зима минула і весна настала,
 Для мене все однакова пора.
 Кві'тас нубе собі фак фудо-фудо,
 Да по ставку нубе мафон судий.
 Чудне зрива... Да да касави серце
 Обивни фавен і домен не пройманось,
 Не знала б я, чи саравді я зриву,
 Чи фивоко аріфася мені зрива зривом.
 Фіви профірі фиво офогли
 Мене навдало: сев звест мій світ.
 Твоя, за вікном, я чуто, світ красний
 Мушф-чуде, веде свою розмову.
 І фуріф повогів, і еродові голоси,
 Дзвінки фрамваів, голоси паровозів
 Злидалося в одну фремфору кофу,
 Яков фремола великої оркестри.
 І дери і мій чуде офі музика.
 Який мушмивний світ фак за вікном!
 Твоя я його не даву. Фивоко і' вадко
 Мені з вікна мафон риводи на браки

Ты же Золото із мійського саду,
Кризь неї पासом зірочка світила.
Ще видко неба снігово, що в вікні.

Тепер я знаю, що весна на двіри,
То соловейки здалися щебетуць,
Лунає покин місяць молодого
І кризь Золото вчре зорі не видко.
Далім я знала, що була злива,
То мислили за вікном сніжинки
Ты срібні вилерушки не мабаш.
Оце мені уся пора прощанна...

І краєць мені і думало я з краєм:
Ты ні не так, як офіцер весну,
Я бачила кохання і молодощі
І все, ^{чим красив} що красаць молодий він збоши?
Ты все було, та тільки за вікном.

25. IV. 1897.